

580

Madurai • Paliyale

T. THOMAS PILLAY.

1913

3-2
கடவுள் துணை.

மாதரைப் பழியேல்.

இஃது

த. நாமஸ்பிள்ளை யவர்களால்

Hd. Clerk, Beehive Foundry, Madras.

இயற்றப்பெற்றது.

1915

MADRAS
Progressive Press.

Copy Right

[விலை அணு 3

5-3
OPINIONS.

155, THAMBU CHETTY STREET,
George Town Madras.

27th February, 1914.

FROM

M. R. Ry. T. F. SANKARA AIYAR Avl.,

B.A. B.L.,

HIGH COURT VAKIL.

Madras.

DEAR SIR,

I have much pleasure in acknowledging receipt of a copy of your book entitled 'அரசாங்க சட்டம்' I read through the whole of your book. It contains very useful & interesting matter. The book appears to have been written with much care.

Yours Sincerely,

T. F. SANKARA AIYAR,

High Court Vakil

FROM

M. R. Ry, T. SINGARAM MUDALLAR A.VL.

B.A.,

ASST. REVENUE OFFICER

*Corporation of Nadras.***MADARAI PALIYALE**

The above is the title of a Tamil pamphlet placed in my hands by the author for my views. I have perused it with pleasure and I am of opinion that it is a nice little book pregnant with lofty thoughts, and ideals that strongly appeal themselves to the feelings of man towards woman folk. 'Do not revile women' is the chorus of the work. The author dinges this solo into the reader's ears not as a mere *ipsedixit* but as a rational conception of serious thinkers, and in support of which he adduces invulnerable arguments drawn from common sense and standard authors. He is rightly pained to note that in spite of overwhelming documentary evidence to establish the very high regard which the ancients had for women, some of the moderns would not concede this but must unrighteously vilify them. These ill-educated and ill-informed men in their so-called literary productions fit only to be read in their own narrow conclave, deride women unreasonably and declare that they should never be trusted that men should not even face them that their bodily organs are but so many deadly weapons that their words are soaked in poison, that their very look is

detestable and so on. To remove this cruel notion the author has brought out this work, in which I dare say, he has come out more than successful. Women is the essential of man she is his delight and happiness, his comrade and counsellor, his be all and the end-all, To establish her equality, if not superiority, the author quotes so many as 84 self-evident reasons from various religious, moral and historical works.

The freedom which a Joan of Arc gave to her mother-land at the psychological moment is not to be treated lightly. The self sacrificing work of a Florence Nightingale is still fresh in our minds. The work of wisdom and devotion that is yet being done by that motherly, lady, Mrs. Annie Besant, for the advancement of India both socially and spirituoulsy is the talk of the hour at very fire-side between Attock and Cape Commerin. These are but a few of the many burning beacons that flash their rays even into dark and distant hearts and fire in every one a feeling of reverence to the gentler sex. If a country is to advance, if it wants to secure to its people peace and happiness, I say, assign to woman her proper place, always treat her with consideration and promote her cause unflinchingly. Do not set your teeth on edge simply because that a particular opinion is supposed to be divided that an infinitesimally small minority would yet rationally stick to the view of the innate superiority of man over woman. This Miltonic notion is obsolete. No woman of sense would now address

as Eve did Adam her spouse in language bordering on slavery.

“ My Author and Disposer what thou bid'st
Unargued I obey so God ordains ;
God is thy law, thou mine ; to know no more
Is women's happiest knowledge and her praise.”

It is certainly very kind of the author to have come out with this work in defence of the woman's cause and I congratulate him most heartily and wish his work success.

Madras,
24th February 1914. }

FROM

M. R. Ry. M. R. MAHIMADOSS PILLAY Avl.,
PRESIDENCY POST OFFICE, Dy: POST MASTER,
Madras.

I have read through, with delight, the very interesting and instructive treatise in Tamil, entitled “*மாணவியியல்*” by Mr. T. Thomas and I am glad to be able to say that it contains really valuable matter to be the means of dispelling the darkness which still reigns in the domestic life of many an Indian home, despite the influence now, of even Western education among the masses :

It is an indisputable fact that, centuries, before the advent of Christ, the people of “*Baratha*

Kandam" enjoyed the bliss of civilization quite unique in the history of the world. Women then were respected, nay adored, by men which is evidenced by the fact that rulers of men and warriors, law-givers and men of lore did not enter upon their careers or gain success and fame without the advice, good-will and help of their mothers, wives or other relatives of the fair Sex. It is needless for me to cite instances nor would space permit me to do so. The quotations from various Indian sages of the Dravida country, so carefully collected and compiled by the author of this book are sufficient in themselves to show what dignified position was given to the fair sex in this country in days of yore. The respect and regard accorded to women in those ages and the peace and plenty the populace enjoyed on that account were, however, doomed to disappear after the subjugation of India successively by the several nations of Central and Western Asia. In those turbulent times, when our ancestors were wreathing beneath the yoke of foreign oppressiveness they were forced to the alternative of securing the weaker sex between the four walls of their houses and to keep them out of touch with the world for fear they would be prey to the wanton caprices of the foreigners. This state of affairs naturally, in the course of centuries, gradually brought them down from the exalted position of advisers and help-mates to men, to the humble condition of house-keepers and domestic in many an Indian home; and this accounts for the little regard paid to that sex

even in these days, which in human treatment is rightly deplored by the author of this book.

The author has spared ~~no~~ pains to collect materials for his work - from eminent Dravidian writers and to master fully explain in it the present situation and the expedient need for reform in our Indian homes, so far as the question of Sex-prerogative is concerned. His entreaty to the Indian ladies, in their different stages of life as daughters, wives and mothers makes an invaluable adjunct to his work. I take it that it is the author's intention that his book should find a place in the library of every Indian home and, more particularly, that it should fall into the hands of boys and girls of the rising generation; and it is my desire also that it should, as it is sure to bring incalculable blessings into the homes of the Indian people, who, by the grace of God, are now basking under the sun-shine of the noble, benign and just British Raj.

Madras } M. R. MAHIMADOSS PILLAY
 17th March 1915. } G. P. O. DEPUTY POSTMASTER,
 Madras.

FROM

Ry. M. GNANAPRAGASAM PILLAY A.V.
 B. E., F. I. A. Sc.
 LOCAL FUND ASST. ENGINEER,
 HD. QRS. SUB-DN.
 Coimbatore Dt.

"*Madras Mail*" The book is written in a happy style and I am confident it will prove of considerable benefit to Indian women in as much as

it describes the qualities that a wife should possess. It contains also much useful matter of a miscellaneous nature supported by quotations from eminent authors.

M. GNANAPRAGASAM.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ மகா மகோபாத்தியாயர்

வே. சாமிநாதையர் அவர்கள்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

யிரவீடென்வீ காஜேஜ், சென்னை.

“மாதரைப்பழியேல்” எனனும் வசனநூலைப் படித்தேன். பெண் பாலரை நிந்திக்கும் ஜனங்களைக் கண்டிக்கும் நோக்கங்கொண்டே இந்நூல் எழுதப் பெற்ற தென்று தெரிகிறது.

பெண் பாலாருடைய இயற்கைக் குணங்களும் அவர்களால் ஆண்பாலார் உடையும் நன்மைகளும் இதில் நன்றாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன.

இடையிடையே மேற்கோள்களாக சில சிறு மொழிகளும், பாடல்களும் கொடுத்திருப்பது பொருத்தமாக இருக்கிறது.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

சித்தாந்தசாரபம்-அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தர முதலியார்.

அவர்கள் F. M. T. S.

இயற்றியது.

இவ்வறத்திற் கொருதுணையா யிம்மைமறமைப்
 பயனுக் கேற்ற தான,
 எழிற்புண்ணி யத்துணையா யின்பதுன்ப
 வனுபவத்தி லென்றங் கூடி
 வல்லபங் குறுதுணையா யெந்நாளும்
 பேருதவி வழங்கி வாழ்ந்து-
 மன்னுமெய் வாய்கண் மூக் குச்செவியாம்
 புளன்ஊட்டு மகிழ்ச்சியீயும்
 துல்லிய நற்குணமுடைய நல்லாரை
 வைகிடுதல் துச்ச மென்றே
 சொல்லினன்மா தரைப்பழியே லெனுமொருநா
 லறிகுரோலாந் துதித்தம் கேத்த
 சொல்லரிய செத்தமிழிற் பற்பலநா
 வாராய்க்து கருணம் வாய்க்து
 சுகிர்தனென வேயுறற தாமஸ்பிள்ளை
 சாவலஞ்சு தாய்மை யோனே.

ம-ம-ம-புதி கா. ரா. நமச்சிவாய முதலியார்

அவர்கள் F. M. T. S.

சுமீர்ப் பிண்டி College for Women Madras.

and கல்லாசிரியன் பத்திராதிபர்

மாநகராபம்... என்னும் இச்சிறுநூலை முழு
 தும் வாசித்துப் பார்க்குதேன். இது பெண்பாலார் சிற
 ப்பைக்கூறுமுக்கத்தான் அவர்களை அருவசியமாய் நிந்

தித்துக்கூறும் வழக்கையும் கண்டிக்கின்றது. வாழ்க்கைத் துணைநலம் என ஏற்பட்டுள்ள மாதரின் மாண்புகளைச் செய்யுள் வழக்கானும் உலகியல் வழக்கானும் காட்டும் பகுதி பயராட்டற்பாலதாம். தமிழ் நடை செம்பாகமாகச் செல்கின்றது, பெண்பாலார் அனைவரும் இதனை யேற்று மகிழ்ந்து வாசிப்பாராக.

கா. நமசிவாயன்.

சுவாமி பிரமாநந்தா

Supt. Depressed Class Mission School,
Madras.

“மாதரைப்பழியேல்” என்னும் இச்சிறு புத்தகத்தை எமக்கனுப்பிய நண்பருக்கு யான் மனப்பூர்வ பந்தனமளிக்கக் கடமைப்பட்டவனாகவிருக்கின்றேன். இப்புத்தகத்தின்கண் வரைந்துள்ள ஒவ்வொரு விடயமும் மாதர்களினுயர்வை விளக்குகின்ற தென்பதற்சந்தேகமேயில்லை. இந்நூலாசிரியரின் அபிப்பிராயத்திற்கு மாறாக விருக்கும் நண்பர்கள் தற்காலம் வெகு சிலரென்பதே யெமது துணிவு. அச்சிலரும் இந்நூலை வாசிக்கின் தம தபிப்பிராயமும் மாறுவதற்கு இயலா

Swami Brahma Nanda,
Supt. D. C. Mission School,
Madras.

சென்னை மஹாவிடிகடதூதன் பத்திரிகை.

மாதரைப் பழியேல்.

மதராஸ் ஒக்ஸ் அண்டு கம்பெனியில் ஹெட்கிளார்க்கான மிஸ்டர் தா. தாமஸ்பிள்ளை யவர்களால் இயற்றப்பட்ட "மாதரைப் பழியேல்" என்ற சிறு நூலொன்று வரப்பெற்றேும். இகனை ஆக்கியோன் தமது வேலையைச் சரிவரமுடித்து அதற்கு ஆதாரமாக அநேக மேற்கோள்களையும் உதகரித்துச் சென்றிருக்கின்றார். உலகம் மாதர்களாளேயே நிலைநிற்கின்ற இந்நூல் அவர்கள் இல்லாவிடில் காதலும் இல்லை, முசிப்பும் இல்லை பிரஜோற்பத்தியும் இல்லை. முடிவில் உலகமேயில்லை யென்றாய் விடுவதையும் கவனிப்பின் "மாதரைப் பழியேல்" என்பதின் சிலாக்கியம் நன்கு தெரியவரும். யார் யார் விதவாங்களாக வேண்டுமோ, அவர்களெல்லாம் மாதர்களைத் தூஷித்துச் சிலபாடல்கள் வரைந்தால் உயர்த்தப்பட்டுப் போவார்களென்ற பேதலைய மிகுந்த தமிழலகத்தில் இதன் ஆக்கியோன் "மாதரைப் பழியேல்" என்று பீடிகை போட்டுக் கொண்டு ஒருநூல் பிரசுரிக்க முன்பட்டது பெரிதும் பாராட்டற் சூரியதே.

மாதரைப் பழியேல்

குறள்.

கொன்றன்ன இன்னு செயினும் அவர்செய்த
ஒன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

சீர்வாய்ந்த பன்மணி கொழிக்கும் முந்நீரற் சூழ்ப்பட்
டிராசின்ற இப்புனத்திற்குத் தினகான் தன் கிரணங்
களைப் பரப்பி ஒளி செய்தாற்போல் விளங்காசின்ற இவ்
விர்து தேயத்தின்கண் சகலகலா பண்டித சிரோமணி
களால் அநந்த நூல்களியற்றப்பட்டுள வென்பது யாவரும்
அறிந்த விஷயமே. அவற்றின் அங்கங்களிற் பெரும்பாலும்
நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம் முதலான முச்சிய அதிகா
ரங்களில் நம் கண்மணி போன்ற பெண்மணிகளின் அவய
வங்களின் திவ்விய அலங்காரத்தையும் அன்னோர் குணதி
சயங்களைபுஞ் சாலமேம்பாடுடன் வியந்தும் சிறப்பித்தும்
புகழ்ந்தும் கூறியிருக்கின்றனர். அவைகளைக் கண்ணுற்ற
நாம் அதனதன் விஷயங்களை நன்குணர்ந்த பின்னர்,
ஏற்கனவே கல்லாபிருக்கும் மனமுட்கனிந்து செப்பொண
வாந்தத்தினால் தேகம் பளகம்மடைகின்றோ மன்றோ?
சிற்க, சர்வாலங்கார தேகமுடிகுணமும் வாய்ந்த அரி

வையரின் நேசமும் பிரியமும் எவ்வாறுள்ளன வென்று ஒருவரைக் கேட்கு முன்னரே தெற்றென அறிந்துகொள்கின்றனம். இன்னும் ஏனைய நூல்களில், அவர்களினால் விளையுங் கல்வி, செல்வம் முதலானவற்றை யெடுத்துக் காட்டவும் பார்த்திருக்கின்றனமன்றோ? அவற்றுள் இதனடியிற் சில எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

1. "தாயோ டறுசுவை போம்"
2. "இல்லாளகத்திருக்க இல்லாத தொன்றுமில்"
3. "தாய் சொற்றுறந்தால் வாசகமில்லை"
4. "அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்"
5. "மெல்லியலாள் தோள் சேர்"
6. "பாழே மடக்கொடி யில்லாமனை"
7. "வாழ்மனை தனக்கழகு குலமங்கை"
8. "மிக்கமட மாதருக்கோ மேனியெல்லாம் புனித"
9. "இல்லாள் அமர்ந்ததே இல்" [மாம்]

இவ்வாறு மாதர்களை அதிமேன்மையாகப் புகழ்ந்து எழுதியுள்ள நூல்களைப் பார்க்கப் பார்க்க மனம் ஆனந்தபாவசமடைகிறதன்றோ ஆனால், திவ்வியமான உணவுடன் நஞ்சு கலப்பது போலும் சிட்டுக் குருவியின் மேல் இராமபாணம் பிரயோகஞ் செய்வதுபோலும் அநேக நூல்களில் இன்றுவரை கமது இருதய கமலத்தின் இதழ் போல மாதர்களை மிக இழிவாகப் பேசி, அவர்களை நாயென்றும், சேயென்றும் வைத்து, எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் அவர்களை நம்பொணாதென்றும், அவர்களைக் கண்ணாற் கண்ணவராதென்றும், அவர்தங் காற்றும் நம்மீழற் றடக்கூடாதுமென்றும், அவர்களுடைய அவயவங்கள் நம்மீழக் கொடுக்காதுமென்றும், சொற்கள் நஞ்

சென்றும், பார்வை மோசபாசமென்றும், முழுக்கீதகமே
காமக் குருவென்றும் சிறிதும் வெஞ்சகத்து யோசியாமல்
அவர்களால் விளையும் எண்ணிய பிரயோசனங்களை
மறந்து சால இகழ்ந்தும், தூஷித்தும் பேசி யிருக்கின்
றனர். அந்தோ! பரிதாபம் 'நன்றிமறப்பது நன்றன்று'.
மாதர்களினால் நாம் அடைந்த நன்மையையும், அவர்கள்
குணதீசயங்களையும், சமயநெறி யணுட்டானங்களையும்
செப்ப யாரே திறமுடையார்? செப்ப முன்வந்தால்
கேட்கச் செவிகளும் போதா; எழுதவேண்டுமென்றிற் காதி
தம் போதாது; கைகளுஞ் சேர்ந்து போதாமன்றோ?
'உப்திட்டவர்களை யுள்ளளவும் நினைக்கவேண்டுமே'

ஒருநன்றி செய்தவர்க் கொன்றி யெழுந்த
பிழைநாறுஞ் சான்றோர் வெறுப்புப்—கயவர்க்
கெழுநாறு நன்றியெய்தொன்று தீதாயின்
எழுநாறுத் தீதாய் கிடும்.

சாமானியனான ஒரு மனிதனை மறந்தொருவன் சற்றே
கினந்துவிட்டால், சிறிதும் மனம் பொறுமல் அதனால்
அவன் கீர்த்திப் பிரதாபத்திற்குக் குறைவு வந்ததென்று
செப்பி, மாணநட்ட வியாஜ்யஞ் செய்கிறானன்றோ? ஆ!
இவ்வளவு அற்ப விஷய மெவ்வளவு பிரதாபத்திற்கு வந்து
விட்டது. ஆனால் வெளிப்பாட்டையாக நூல்களின் வாயிலாக
பாதர்களை வைதிநக்கும் புலவர்களை என் செய்து விட்ட
யார் செய்த பாவம். ஆண்பிள்ளைகளை மறந்து விட்ட
சேர்ந்து மாதர்களைத் தூஷிப்பது நியமமா? இது கல்வித்
குங்கற்பனைக்கு மழகா? தெய்வந்தான் பாறுக்குமா?

ஆபிரத்திலொன்று எகைத்தினை நுமாகப் பெண்
கள் குற்றஞ் செய்தால் அதவே பரிதாபமாக மாதர்களை

அனைவரையும் ஒன்றாகத் தூஷிப்பது நியாயமாமோ? பெண்களே சதா குற்றஞ் செய்கிறவர்கள், நம்பிக்கையற்றவர்கள் என்று சொல்லப் புகுந்துழி, புருஷர்களாவ்வாறில்லையென நன்கு புலப்படுகிறதல்லவா? அப்படியானால் பெரிய நியாயஸ்தலம், சிறிய நியாயஸ்தலம் முதலான இடங்களிற் கைகட்டி, மெய் நடுங்கி, அதிபதிகளின் கேள்விகளுக்கு விடைபகருகிறவர் யார்? பஞ்சமாபாதகங்கட் குட்பட்டு, சிறைச்சாலையில் அடைபடுதல் முதலான தண்டனைகளடைகிறவர் யார்? ஆண்பிள்ளைகளன்றோ? அன்னோர்களைப்பற்றி ஏன் ஏனைய ஆடவர்களை இகழாமலும் வையாமலும் அவர்களை நம்பொணு தென்றும், மோசமுடையவர்க ளென்றுஞ் சொல்லாமல் விடுகிறார்கள்? இதற்குக் காரணம் அவர்கள் அக் குற்றங்கட் காளாகாமையன்றோ? அத்தன்மைபோலவே மாதர்களிற் சிறுபான்மையோர் குற்றஞ்செய்துழி, சன்மார்க்கமே பூஷணமாகவுடைய பெரும்பான்மையோரான மாதரையும் சேர்த்திகழாது விடுதல் நியாயமன்றோ? அப்படியின்றி மொத்தத்தில் வைதிருப்பது நியாயவிரோதமன்றோ? அப்பெண்பிள்ளைகட்காக ஆண்பிள்ளைகளாகிய நாம் பரிந்து பேசாவிடின் மற்று யார்தாம் அவர்கட்குத் துணை நின்றுபேசுவோர்?

இந்த இந்துதேசத்திற்குள் இவ்வளவு அக்கிரமங்கள் நடக்கின்றன. அநியாயகண்டத்த மற்றத் தேசங்களிலும் ஏனைய சண்டைகளிலும் மில்வாறில்லை பெண்பதற்கு ஆங்காங்குள்ள வாசிகளின் கால்களே சாட்சி. இந்து தேசத்தினரைப்போல் ஏனைய தேசத்தவர்கள் குற்றவர்களென்பதற்கு ஆட்சேபமில்லை. அப்படியானால் ஏன் அவர்கள் தங்களைக்கட்குமின் விடாமல் மில்வாறு பெண்களை யஞுவசிய

மாகத் துஷிக்காது விடுத்தனர். அதனால் பெண்கள் நிரபராதிகளென்பது வெட்ட வெளிச்சமன்றோ? ஒப்பிடுங்காலத்து இந்து தேயத்தவர் சிறுபான்மைவராக இருப்பதால் நியாயப் பிரகாரம் பெரும்பான்மைவராக கோட்பாட்டைபே ஏற்றுக்கொள்வது அவசியமன்றோ? அவ்வாறு கொள்ளுங்கால் அப்பெரும்பான்மையோராகிய ஏனைய கண்டத்தாரின் கொள்கையும், இந்த விஷயத்திற் சரியெனத் தேர்ந்துகொள்ளுமா? ஆகலால், மாதர்சனின்மீது நம்மவர்கள் கொண்டிருக்கும் தூய்மையான சொல்லாமலே தவறென விளங்குவதால், அதை விவரித்துச் சொல்வது அவசியமே.

மங்கையர்களின் சிறந்த பொழுக்கத்தையும் சீர்த்தியையும் எடுத்துரைக்க என் கல்வி போதாதுயினும் ஆசைமேலீட்டால் அவற்றை ஒருவாறு கருக்கி இங்கே எழுதியிருக்கின்றேன்.

1. நம்மை முந்தாற்றுச் சில்லரைநாள் வயிற்றின்கண் சுமந்து, பின்னர் பெற்றெடுத்து அமுதுட்டி வளர்த்தவளும், சமயோசிதமாக நம் தேகாரோக்கியத்தினிமித்தம் ஒளவுத முண்டு பத்தியம் இருந்தவளுமாகிய நாய் பெண்ணன்றோ?

2. நம்முடன் சிறுவயதில் கூடித் குழந்தைகளைத் தக்கோதரிகளும், அன்னை தந்தையரைப் பெற்றெடுத்த பட்டிமாரும் பெண்களன்றோ?

3. நமக்கு மனைவியாய் வாய்மையாகக் கலசகப்போய்க்கும் உறைவிடமாயிருப்பவள் பெண்களன்றோ?

4. எவ்வாசரும் ஆண்டில்லாத நீடிய காலமாகிய அறுபதே சில்லரை வருடகாலம் நம் இந்து தேசத்தை ஆண்ட நமக்கெவ்விஷயத்திலும் நன்மை புரிந்து தெய்வத்தைப் போல் காத்துச் செங்கோல் நடாத்திய மகாசக்கரவர்த்தினி பெண்ணன்றோ?

5. (கிறிஸ்துமார்க்கம்) உலகத்தைப் பாபத்தினின்று மீட்டுமாக்கித்த ஏசுகிறிஸ்து நாதரின தாயாகிய மரியம்மை பெண்ணன்றோ?

6. நாம் வழிபடுந்தெய்வத்தைப்புகழும்போதுபெரும் பாலும் அத்தெய்வத்தைத் தாயென்று பெண்பாலாகக் கூறவதன்றோ பெண்ணுருச் சிறந்ததன்றோ?

7. (இந்துசமயம்) சிவபிரானுக்குத் 'தாயுமானவர்' என்னுள் சிறப்புப் பெயர் வாய்த்ததற்கு அவர்கொண்ட பெண்ணுருவன்றோ காரணம்?

8. சல்விச் சிறப்புடையவரை, "சாஸ்வதி புத்ரர்" என்பதாற் பெண்ணுருச் சிறந்ததன்றோ?

9. தேகபலமுடையபுத்தவீரர்களை, "சத்தியின்புத்ரர்" என்பதாற் பெண்ணுருச் சிறந்ததன்றோ?

10. பொருட்செல்வம் நிறைந்தவர்களை "லட்சுமிபுத்ரர்" என்பதாற் பெண்ணுருச் சிறந்ததன்றோ?

11. அந்நாம பாண்டியனும், புகழேந்திப்புலவரும் துறையே "சைவம்" மும் "நளவெண்பா" வும் பாரிசு சீர்தி நெறத்தின் காரணம் "தமயந்தி" யாகிய பெண்

12. ஆரிச்சந்திரன் வாய்மையை நிலைநாட்டுவதற்குத் துணையா யிருந்தவள் “சந்திரமதி” யென்னும் பெண்ணன்றோ ?

13. சமக்குத்தாய், மனை, மந்திரி முதலான துணையா யிருக்கிறவர்களாகிய சம்பத்னிமார் பெண்களன்றோ ?

வெண்பா.

அன்னை தயையும் அடியாள் பணிபுமலர்ப்
பொன்னி னழகும் புழிப்பொறையும்—வன்னவுடல்
வேசி துயிலும் விறல்மந் திரிமதியும்
பேசி லிவையுடையாள் பெண்.

14. தெய்வத்துக்கொப்பாக “தேவி” யென்னுஞ் சிறப்புப் பெயர் வாய்ந்தவள் பெண்ணன்றோ ?

15. புருடனுடைய மாடமாளிகை கூடகோபுரம் ஆகிய எவற்றிற்கு மதிகாரி யென்னும் பொருளைத் தழுவி யே “மனைவி” யென்னும் சிறப்புப்பெயர் கொண்டவள் பெண்ணன்றோ ?

16. சமது பசியறிந்து அறுசுவையுடன் அன்னம் வட்டிக்கிறவள் பெண்ணன்றோ ?

17. நிலத்திலும் நீரிலும் உற்பத்தியாகும் சவமணி முதலானவைகளை அணிந்து கொள்ளுஞ் சதந்தாரி யவர்கள் பெண்களன்றோ ?

18. மிகவும் சிறந்த புண்ணிய தீர்த்தத்துக்கு, “சங்கை” யென்னும் நாமங்கிடைத்ததற்குக் காரணி யெண்ணன்றோ ?

19. சவுந்தரியமுள்ள சில ஆயுதங்களின் பயிற்சிமைக்கக் கொள்ளும் வேஷம் பெண்ணுருகின்றனா ?

20. மாமனார் வீடென்று சொல்லாமல் மாநியார் வீடென்பதாற் பெண்பெயர் சிறந்ததன்றோ?

21. நாம் சுயபாஷையைத் தந்தை பாஷையென்று சொல்லாமல் தாய்ப் பாஷையென்பதாற் பெண்பெயர் சிறந்ததன்றோ?

22. புத்திர சிகாமணிகள் தந்தைவீடென்று செப்பாமல் தாய் வீடென்பதாற் பெண்பெயர் சிறந்ததன்றோ?

23. நம் வீட்டில் தொங்க விட்டிருக்கும் கிசித்திர படங்கனெல்லாம் பெரும்பாலும் பெண்ணுநுடைய யிருப்பதாற் பெண் சிறந்தவளன்றோ?

24. சிற்றுண்டிகளையும் மற்றப் பதார்த்தங்களையும் நமது உணவின் பொருட்டு விற்கிறவர்கள் பெண்களன்றோ?

25. நாம் சிறந்தவுடனே மருத்துவஞ் செய்து காப்பாற்றினவர்கள் பெண்களன்றோ?

26. உன்னையன்றி யெனக்கு நித்திரையில்லையென்று நாயனார் சொல்லியது பெண்ணையன்றோ?

வெண்பா.

அடிசிற கிளியாளே அன்புடையாளே
படிசொற் றவறுத பாவா—யடிவருடிப்
பின்னாங்கி முன்னெழுந்த பேசையே போதியே
என்னாங்கு மென்கண் ணிரா.

27. உடைய காவலுக்கும் ஏக பத்னியாயிருந்து கற்பு நிலையைக் காட்டி உரோபதை பெண்ணன்றோ?

28. ஆங்கிலேய பாஷையில் உபநியசிக்கும்போது (ஆங்கிலேயரும் தமிழரும்) முதலில் (Ladies & Gentlemen) என்று பெண்களை முதலில் விளிக்கின்றனர்?

29. மாக்கலம், கடிகை, சந்திரன், சூரி முதலானவை களைப்பற்றிப் பேசும்போது பெண்பாலாகக் கூறுகின்றனர், ஆனதாற் பெண் பெயர் சிறந்ததன்றோ?

30. ம3ா துறவியாகிய பட்டணத்துப் பிள்ளையார் "எப்பிறப்பிற் காண்பேனினி" என்று புலம்பினதற்குக் காரணம் அவருடைய தாயாகிய பெண்ணன்றோ?

வெண்பா.

ஐயிரண்டு சிங்களா யங்கமெலா ரொந்து பெற்றுப் பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச்-செய்ப்பிறு கைப்புறத்தி லேந்திக் கண்கமுலை தந்தானை எப்பிறப்பிற் காண்பேனினி.

31. நமது வீடுதோறும் மயில்போல் நடத்து, குயில் போல் மொழிந்து, தேனினுமினிய சொற்களை நமது செவியிற் புகட்டுகின்றவர் பெண்களன்றோ?

32. ஆயிரம், ஐசூம், கோடி, சதகோடி திரவிய சம்பன் னர்கள் குழந்தைகளா யிருந்தபோது அவர்களை இருகரத் தேந்தி மார்போடணைத்து அமுதுட்டிய தாய்மார்கள் பெண்களன்றோ?

32. ரதகஜ தூகபதாதி யென்னுஞ் சதுர்வித சேனைகட் குந் தலைவராயிருக்கும் வீரர்களைப் பெற்றெடுத்தவர்கள் பெண்களன்றோ?

34. (கிறிஸ்து மார்க்கம்) சர்வஞானம் பின்பாது, நமது மூதாதைகளுக்குஞ் சந்திய திருச்சொல்லாகத் தலைவராக விளங்கி, சர்வவர்த்திகளாலும், ஏனைய சிங்களாலும் வணங்கப்பெற்றவராகிய பரிசுந்தப் பேராய் (Prophet) என்பவரைப் பெற்றெடுத்தவள் பெண்ணன்றோ?

35. முத்தமிழ், நான்மறை, ஐந்திலக்கணம், ஆறு சாஸ்திரம், நீதிநூல் முதலானவைகளை யாராய்ந்துச் சங்கையற எழுதிவைத்த வித்வான்களைப் பெற்ற தாய்மார்கள் பெண்களன்றோ ?

36. நாம் சிறுவயதிலிருந்து கல்வி பயின்று, சின்பு சம்பாதிக்குந் திரவியம், திரைக்குள்ளிருக்கும் நம் தாய்க்கும், சகோதரி, மனைவி முதலிய பெண்களுக்கு மன்றோ ?

37. பெரும்பாலும் எல்லா நூல்களிலும் ஆசிரியர்களால் முன்னிலையாக வைத்துப் பாடப்பட்டு ஓங்குகிறவர்கள் பெண்களன்றோ ?

உதாரணமாக:—“பொற்கொடி” “பூங்குழலாய்” “கனங்குழாய்” “மெல்லிடையாய்” “முற்றிழாய்” “பூகிற்பொலிகுழலாய்” “பொன்செய்ததிர் வளைபாய்” “மடவரால்” “கேரிழாய்” “பிறைறுதால்” “நல்லாய்” என்பன முதலியவாம்.

38. மயில், குயில், செங்காலன்னம், வண்டு, பொன், மணி, மேகம், தாமரை, அம்பு, பிறை, முத்து, பவளம், மான் முதலானவைகளுக்கு உபமேயமாகப் பாடப்பெற்றிருக்கின்றவர்கள் பெண்களன்றோ ?

39. மாடமாளிகைகள் கடிய கடைவீதிதளில் விலைபுயர்ந்த ஆபரணங்களை வைத்திருப்பதும், அவைகளைச் செல்லும் மாயா நுபவமும் பெண்களினாலன்றோ ?

40. கிணற்று நீர்மளமாள் சந்தனம், கஸ்தூரி, புணுகு, சவ்வாசி முதலானவற்றை வஸ்துக்களும், பன்னிறம் வாய்ந்து உணம் சிறைந்த பருவங்களும் உண்டாக்கப் பட்டிருப்பது பெண்களாகன்றோ ?

41. கல்விக்கு உபமானமாகக் கற்புடைப் பெண்களை யல்லவோ கூறி யிருக்கின்றனர்? “கல்வியே கற்புடைப் பெண்டிர்”

42. ஓளவையார் பாடிய “கொன்றைவேந்தனில்” “அன்னைபும்பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்” என்றவிடத்து, பாட்டுக்கு முதலில் வைக்கப்பட்ட “அன்னை” யென்கிற பதம் பெண்பாலன்றோ?

43. நமது கண்ணையும், மனத்தையும் கவரும்படி நம் வீட்டை யலங்கரித்து, மொக்கிட்டு, உலோகபாத்திரங்களை ஒளிபெற விளக்கிவைத்து, லக்ஷ-நிலிலாசம்போற் செய்கிறவர்கள் பெண்களன்றோ?

44. அதிசீர ராமபாண்டியன் “கடைதத்திற் செப்பிய வாழ” பிரமாவானவர் மேகத்தின்கண் பொருந்திய மின்னல்களைப் பெண்ணுநுவாகச் செய்தன ரென்பதால் பெண்கிறந்தவளன்றோ?

வாய்ந்த மின்னை மடந்தைய ராகிவின
போந்தி டாமலன் றோமலர்ப் பந்தவன்
சாந்த ணிர்த தமனியக் குன்றென
வேந்து வெம்புலைப் பார யியற்றிடு

45. இராஜாங்க பர்வகூபிற் மேகசிய...
பிள்ளைகளுக்கு முன்பாக B. A. B. L. L. T. M. A.
M B., M D, முதலானவகளைப் பெண்களிடம்
கிறவர்கள் பெண்களன்றோ?

46. ஆண்டிள்ளைகளைப்போல அந்நாட்டு செலுத்தும்
படியான உத்தியோகத்தை (Institutions of Schools, Lady
Doctors) வகித்திருப்பவர்கள் பெண்களன்றோ?

47. ஆண்பிள்ளைகளுக்கு முன் இன்னும் கல்வியாராய்ச்சி சிறிற் தேர்ச்சியடைவதேவண்டுமென்கிற வைராக்கியத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் ஐரோப்பா கண்டத்துக் கிவ்விடமிருந்து சென்றிருக்கிறவர்கள் பெண்களன்றோ?

48. உலக விருத்திக்கு ஏதாவாமிருக்கிறவர்கள் பெண்களன்றோ?

49. அழகேயுருவெடுத்து வந்தமையால் "சந்திரி" யென்றும், மின்னலே யுருக்கொண்டு வந்தமையால் "மின்" என்றும், பூவேயுருக்கொண்டு வந்தமையால் "பூவை" யென்றும் அன்பே யுருக்கொண்டு வந்தமையால் "நாரி" யென்றும், ஆசை, அன்பு, இவ்விரண்டும் உருக்கொண்டு வந்தமையால் "அணங்கு" என்றும் இன்னும் இவைபோன்ற பிற்பல கிறப்புப் பெயர்களால் பாராட்டப்படுபவர்கள் பெண்களேயன்றோ?

50. அநிதிகட்கன்புடன் முகமலர்ந்து அன்னப்படைத்துபசரித்துத் தங்களாடவரின் பெயரைக் காப்பாற்றப்பவர்கள் பெண்களன்றோ?

51. தியாகமென்று தலைவாயிலில் வந்தவர்கட்கு இல்லை யென்று சொல்லாமல் பாத்திர மறித்து அழுதிட்டு அறத்தைக்கடைப்பிடிக்கிறவர்கள் பெண்களன்றோ? இதற்குச் சான்றியாக ஏழைகள் நம்மிட்டுத் தலைவாயிலுக்கு வருகிற போது "அடோட" வென்றல்லவோ கூப்பிடுகின்றனர்.

52. வதுவைக்காகப் பெருப்பாலும் பெண்ணுக்குப் புருஷனைத் தேடாமல், புருஷனைக்குப் பெண்ணைத் தேடுவதின்றோ ஐயங்கள் பிறப்பாய் டடுகின்றனர். அப்படியே

பெண்ணகப்பட்ட பின்னரும் அப்பெண்ணுக்கு மாற்றாகப் பொன்னை (பறியம்) யுந் கொடுக்கின்றனர். இதனாற் பெண் சிறந்தவளன்றோ?

53 (கிறிஸ்துமார்க்கம்) ஏசுகிறிஸ்து நாதர் கடின வேதனைப்பட்டுப் பூங்காவனத்தில் இரத்த வியர்வையுடன் பாரமான சிலுவை மரத்தைச் சுமந்து போகிறதைக்கண்டு ஆற்றொழுத்துயருடன் அவர் திரு முகத்தைத் துடைக்கத் துணிந்து சென்றவள் “வெரோணிக்கா” என்னுள் காரணப் பெயரையுடைய பெண்ணன்றோ?

54 புத்திரர்களைப் பெற்றுப் பரலோகபதவியடைவதற்கே துவாயிருக்கிறவர்கள் பெண்களன்றோ?

வில்லிபுத்தூரார்

“மெய்தானம் வண்மை விரதந்தழல் வேள்வி நாளுஞ் செய்தாலு ஞாலத் தவநந்தி சென்று சேரார் மைதாழ் தடங்கண் மகலின்புக மன்னு பார்வை யெய்தத் தொழியிற் பெறுமின்ப மெவனுமில்லை”

55. (இ-பி-கோ) சட்டப்பிரகாரம் நடு நிலையாக நின்று தீர்ப்புச்செய்யும் நீதியதிபதிகளையும் பெற்ற தாய்மார்கள் பெண்களன்றோ?

56. உலகத்தையாளும் மன்னர்களையும் பெற்ற தாய்மார்களும் பெண்களன்றோ?

57. இவ்வாறானும் உம்மைமய எழுதியுள்ளனையும் பெற்றறடுத்த தாய்மார்கள் பெண்களன்றோ?

58. “ஆதிசூடி, “கொணை வந்தன்” “சூதுரை” “நன்னெறி” முதலான நூல்களில் எம் பிரண்டு சனத்துக்காக இவ்வாறானவள் ளளவை யாகிய பெண்மணியன்றோ?

59. இந்துக்களின் சமயநூல்களில் சிறப்பாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற “லக்ஷ்மி” “ஸர்வதி” “ஊர்வசி” “கார்தாரி” “சிகை” “நிலைத்தமை” “மீனாஷி” “வாருணி” “விசாலாஷி” முதலானவர்க ளெல்லாம் பெண்களன்றோ ?

60. கிறிஸ்து சமயத்தில் மிகவும் சிறப்பாகவும் மரியாதையாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறவர்கள் பரிசுத்தகன்னியைகளன்றோ ?

61. மகா வற்புதமாகப் புகைக்கூடு கொண்டு ககனஞ்சுற்றிவந்த “வெண்டாசில்” என்பவள் பெண்ணன்றோ ?

62. இந்து சமய சாராம்சங்களை நன்கு ஆராய்ந்துணர்ந்து ஜனங்களுக்கு உபநிபாசஞ் செய்துகொண்டிருக்குந் தறவினைப் பெற்றெடுத்தவர்கள் பெண்களன்றோ ?

63. “இஸ்ரமல்லது நஸ்ரமன் று” என்று நிருவாககையனுஷ்டிப்பதற்கு முதற்காரணமாக யிருக்கிறவர்கள் பெண்களன்றோ ?

64. வித்யாபீடமாகிய “புகழேந்திப்புலவர்” ஒருகால் சிறையிலிருந்தபோது உபசரிப்பெற்றது பெண்களிடமாக வன்றோ ?

65. இந்து சமயக் கோட்பாட்டின் பிரகாரம் “மகாலக்ஷ்மி நோன்பு” “சௌரி நோன்பு” முதலான வீரதங்களை யனுஷ்டித்துக்கொண்டு வருகிறவர்கள் பெண்களன்றோ ? அங்ஙனம் குறைவற அனுஷ்டித்து வருவதால் சமயத்திற்கு வரும் மேன்மைக்குக் காரணம் பெண்களன்றோ ?

66. சமயத்திற்கு சிறமையையும் மேன்மையையும் பிறரால் சொல்லக்கூடிய ஆனந்தசாகசத்தில் முழுக்கின்றவர்கள் சமது அன்றோ சௌகிய பெண்களன்றோ ?

குறள்,

‘ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்’

67. அவரவர் சமயநெறிப்படி ஆடவர்கள் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய வுபவாசம், சுத்தபோசனம் முதலானவை கட்டுத் துணைக்கருவியாயிருக்கிறவர்கள், தாய், சகோதரி மனைவி முதலானோர் பெண்களன்றோ?

68. நமக்குப் புதிய உறவினர் உண்டாவதற்குக்காரணம் பெண்களன்றோ? ‘பெண்கொடுத்தலும் பெண்கொள்ளலுமே’

69. ஆன்பிள்ளைகளைப்போலவே திறமையுடன் முத்தமிழ், பஞ்சவக்ஷண முதலானவைகளில் பெண்கள் தேர்ச்சியடையவில்லையா?

70. மகாமுனிகளெல்லாம் தங்களைப் பாமநாதனுக்குத் தத்தஞ்செய்த காலத்து, தங்களைப் பெண்களாகவன்றோ பாவித்திருக்கின்றனர்?

சயத்தமணி யம்பலந்தா னென்பிராண நாதன்

சிவபெருமா னெம்பெருமான் செல்வகட ராசன்

வாய்த்தளன்னை யறியாத விளம்பருவர் தன்னிலே

மணந்து வந்து மாலையிட்டான் யறித்தமழகவள்ளன்

ஆய்த்தகலை கற்றுணர்ந்த அணங்குடையவன்

ஆர்செய்த போதனையோ ஆளுகின்றவன்

காய்த்தமரம் விளையாத கணக்குமுடைய விவன்றன்

கணக்கறிந்தும் விடுவேனோ கண்ட பெண்தொழி.

71. பிரமாவானவர் கலைமகளை நாவிலும், சிவபிரான் கங்கையைச் சி:சிலும், உமையை இடப்பாகத்திலும், மகா விஷ்ணு லக்ஷ்மியை மார்பிலும் வைத்திருப்பதாற் பெண்கள் சிறந்தவர்களன்றோ ?

72. சிறப்பு வாய்ந்த தசவிருக்ஷங்கள் மலர்வதற்குக் காரணம் பெண்களன்றோ? அவையாவன. 1-மகிழமாஞ்சுவைக்க, 2-எழிலம்பாலைமாம் நட்புற, 3-பாதிரிமாம் நிந்திக்க, 4-மூல்லைக்கொடி நகைக்க, 5-புண்ணையாட, 6-குரா அணைக்க, 7-அசோகுதைக்க 8-குருக்கத்திபாட, 9-மராபார்க்க, 10-சண்பக நிழல்படத் தளிர்ந்துப் பூப்பனவாம்.

73. முத்துப் பிறக்கும் 20-இடங்களுள் மாதர்கழுத்து மொன்றன்றோ ?

74. இராசி 12-இல் ஒன்றாயிருப்பது கன்னியென்னும் பெண்ணன்றோ ?

75. சோடசவுபசாரங்களையுங் கடைப்பிடித்து நடந்து சிறவர்கள் பெண்களன்றோ ?

76. அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவராக "காரைக்காலம்மையார்" என்னும் பெண்மணி இருக்க வில்லையோ ?

77. பன்னிரண்டாழ்வார்களில் ஒருவராக இருக்கிற "ஆண்டாளம்மையார்" பெண்ணன்றோ ?

78. பக்மாசான் பொருட்பெயர்ந்த சசுவரனுக்காக விஷ்ணு பெண்ணுரு எடுக்க வில்லையோ ?

79. கங்கை நதி சிற்பன்னர்களால் இயற்றப்படும் அருமைப்பாட்டு மாதர்களுக்கும் மாதர்களின் சிறப்புப் பொருத்திய நாமங்களைப்பற்றி அடிகின்றனர், இதனால் பெண் பெயர் சிறந்ததல்லவோ ?

80. மகமதிபர் தங்கள் மாதர்களை யாதொரு உஷ்டங் கட்டும் உட்படுத்தாமல் திரைக்குள் வைத்து மிகவும் உப சாரமாக நடத்தி வருகின்றமையால் பெண்கள் சிறந்தவர்க ளெனத் தோன்ற வில்லையா?

81. வியாபாரிகள் விசேடமாய்த் தங்களுடைய வியா பார முத்திரைகளில் மாதர்களின் ரூபங்களைக் குறிப்பிட் டிருக்கின்றதால் பெண்ணுருச் சிறந்ததன்றோ?

82. திருமாலுக்குத் திருமார்பன் என்னுள் சிறப்புப் பெயர் வாய்ந்ததற்குக் காரணம், லக்ஷுமியாகிய பெண்ணை அவருடைய மார்பில் வைத்திருப்பதினாலன்றோ?

83. தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனருடைய சகோதரியாகிய “உப்பை யென்பவள், தன்மீது மோகங் கொண்டுவந்த திரிமூர்த்திகளைப் பாலகராக்கிப் பாலூட் டிச் சிறப்படைந்தா ளன்றோ?

84. ஒரு பெண்மீதுவைத்த ஆசையினால் சிவன் பிசுநா டனர் வேஷம்பூண நேர்ந்ததால் பெண் சிறந்தவள்தானே?

ஆண்மக்கள் தாங்களே வீர சூ திர ரெனமதித்து பெண்களைத் தூஷிக்கத் துணிந்தவிடத்து “திங்கினர் தங் கண்ணிற் றெரியாத தூர்த்து நீங்குவதே நல்லதெறி” என்பதைப்போல் அன்றோரைக் கண்ணாற் பாராம லும், அவர்தம் வாய்க்கொற்களைக் கேளாமலும், அவர் களையணுகாமலு மிருத்தல வேண்டிமன்றோ? அப்படி யின்றி “எல்லாம்பேசிக் காடியிலெழும் பல்லிவயம்பேர்வ” அவர்களுடன் ஆடிப் பாடிக்கொண்டும், தந்தையர் வந்து வட்டிக்கும் அட்டிவிடிக் கெதிர் பந்தத்து மிருக்கும் மாதர் களின் உடையை நாமென்னென்று கவர்பது அங்ஙனம்

மேற்படி முதுமொழிக் கிணங்க மகா வைராக்கியத்துடன்
அம் மாதர்களை யணுகாதிருக்கத் துணிந்தால் இவ்வாடவர்
சாப்பாட்டுக்கும், மற்ற வேலைகளுக்கும் படும்பாட்டை
யெடுத்துரைக்கவும் வேண்டுமோ? இதை வாசிக்கிறவர்
களே தங்களுக்குள் உணர்ந்து கொள்ளலாம், நிற்க.

“கலந்தின்

நிமை யெடுத்துரைக்குந் திண்ணறி வில்லாதார்
தாமுமவரிற் கடை.”

என்றாற்போல் நமக்குச் சீவிய காலம் வரைக்கும்
இன்றியமையாத துணையாய் வாய்ந்த மங்கையர்கள் பேரிற்
குற்றங் கூறுவது நியாயமா? அப்படிக் குற்றங்கூறும்
ஊக்கத்தை யுடையவர் தாங்கள் மங்கையருடன் கூடிக்
குலாவுகிற காலத்து அவர்தம் குற்றத்தை யெனெடுத்
துரைக்கக் கூடாது? ஆனால்வமயத்துப் பெண்கள்
மாத்திரம் வைதா லின்பமாகக் கொள்ளுகிறார்களே.

சதலி வீரர் களத்திடை வையினும்
குதலை வாயிற் குழவிகள் வையினும்
மதன லீலையில் மங்கையர் வையினும்
இதமுறச் செலிக் கின்பம் விளையுமே.

நிற்க, மாதரை அச்சமயத்தில் குறைகூறத் துணிந்தால்
வெண்பாட்டினாலார் திண்டாட்ட மாயலிடு மென்றே
விடுதலைப்போதுமே ஆனால் பறம்பேவந்து தீடவர்
மாதரை ஒருவரு கூடி யிருக்குமா சந்தர்ப்பங்களில்
மாதரை குற்றங் கூறுவதனால் அம்மாதர்களுக் கஞ்
சினவாபோல் கொண்டு தெரிகிறது?

“பண்படவே வாய் துணைகொள்வோலவேண்டாம்.”

என்பதற்கு மாறாக, “ஏழைமாதர்களின் உள்ள மெரியப் புறங்கூறும் ஆடவர்களையும் இப்பூமிதனியாகிய பெண்கமந்து காத்து வருவதால் மங்கையரின் பொறுசையான குணத்தைக் காட்டுகிற தல்லவா? ஆ! இதுவும் கலிகாலக் கூத்தோ? இன்னும்,

“இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றி னின்ற துணை” என்பதில்,

இல்வாழ்வா னென்னும் ஆண்பாலை யெடுத்துக்காட்டினும் அன்னான் எவ்வளவுதான் கல்வி, செல்வம் முதலானவைகளில் முற்றினவனா யிருந்தாலும், குறளிற் கூறியவண்ணம் “இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றி னின்ற துணை” யாக வொருகாலு மிருக்க டாட்டான்; ஆனால் அவன் ஒரு மங்கையை மணந்து வாழ்ந்துவரும் காலத்து, வள்ளுவர் திருவாய்மலர் தருவியவண்ணம் அவன் அம்மூவர்க்கும் (பிரமசாரி, வண்பிரஸ்தன், சர்வியாசி,) நல்லாற்றி னின்ற துணையாவன் என்பதற்குக் கிஞ்சித்தும் ஆட்சேபமில்லை. இவ்வளவுக்குக் காரணம் பெண்மணி யன்றோ? மீண்டுந் கூறுவாரா.

கிறிஸ்துமதர்க்கம் பழைய ஏற்பாட்டின் முறைமைப்படி அறவாழி யந்தணனாகிய நம்கடவு னிவ்வுகைத்தின்கண் தோன்றி யிருக்கிற எல்லாவற்றையும் படைத்த பின்னர் முதன்முதலாக மனிதனைப் படைத்தார் என்பது யார் மணி முன்னோர் வர் னார் தெரிந்த விஷயம்; ஆயினும் அம்மனிதனைப் படைத்த பின்னர் முற்றுந் தன் செயல்களற்றதென நினையாமலும், இவ்வளவு பொருள்க ளை அம்மனிதனுக்குச் சற்றேறாந் திருப்தியுண்டா ளு எனக்கருதியும், அவன் உடலுக்குச் சம்பந்தம் யிருக்காது எனவே அவனே

விலாவெலும்பில் ஒன்றை யெடுத்து ஒரு பெண்ணை உண்டாக்கி (ஆதியாகமம் - 11 - 22) அவனுக்குத் துணையாகக் கொடுத்தனரன்றோ? இதனால் அப்பெண்ணி னுற்பத்தியில் இரண்டு சிரேஷ்டமான விஷயங்க ளிருக்கின்றன.

அவையாவன:—கடவுளானவர் சர்வத்தை யு முண்டாக்கியும் பிறகு ஒரு பெண்ணை யுண்டாக்க முயன்றமையால் பெண்ணி னுற்பத்தி சர்வ சிருஷ்டிக்குள் சிறந்ததாகத் தோன்றுகிற தன்றோ? இரண்டாவது:—ஆதிமனிதன் தன்னை யுங் குறைவாகப் பாவித்து அவளைச் சர்வசீவராசிகட்குந் தாபெனச் சருதியே “Eve ஏவாள்” என்னுங் காரணப் பேரிட் டழைக்கவில்லையா? (ஆதியாகமம்-11-20)

நாம் இவண் கவனிக்க வேண்டியதாவது - ஆதாமை மண்ணினால் உருவாக்கினதைப் போல், ஏவாளை யுண்டாக்காமல், ஆதாமுடைய தேகத்தின் வேறு பாகந் தவிர, விலாவின் எலும்புகளில் ஒன்றை யெடுத்து அவளை யுருவாக்கினதால், நம்முடைய மனைவிகள் நம்முடைய வுடலிலும், உயிரிலுஞ் சம்பந்தப் பட்டிருக்கின்றார்கள் என்பதற்கு வேறு திருஷ்டாந்தம் வேண்டியதில்லை. நம்முடைய மனைவிகட்கு நாம் கொடுக்கும் கஷ்டம், வியாதும் முதல்களவைகளையும், “தன்னைக் கட்டுந் தாமரைத் தானே பெய்து” எனக் கொடுக்கும் யானையைப்போல், சமஸ்து நாமே வருவதற்குக் கொள்கிறோம். ஆண்படியால் நாம் சந்தோஷத்தோடு சந்தோடும் வாழ விரும்பினால், முன்னதாக நம் மனைவியர்கட்கு அவ்விதமான சந்தோஷத்தையும், சுகத்தையும் தரவேண்டும்.

நாயிவை யனைத்தையும் அறிந்தும் மறந்தவர்போல
மொரே பிடிவாதமாகப் பெண்களை யிகழ்ந் துரைப்பது சரி
யன்றெனப் புலப்படுகின்ற தன்றோ? இது சிறக, யாம் மாதர்
களை நனியிழந்து தூஷிப்பதனாலவர்கள் தமக்குள் நினைத்
துக் கொள்வது யாதெனின் “நாமும் ஆண்பிள்ளைகள்”
போல் எல்லா நூல்களையும் வாசிக்கவும், எவ்விஷயங்களுக்
கும் பாத்தியப்படவும், எல்லா வேலைகளையும் செய்யவு
மிருந்து, நம்மைத் தூஷிக்கு மாடவர் நம்மைப்போல் வீட்
டிலடங்கி யிருந்நால் நாமு மவர்கள்மேல் அனந்தமான
குற்றங்களை யெடுத்துக் காட்டலாம். ஆனால் படிக்கக் காண
வழி நமக்கில்லை யாதலால் மௌனமாயிருப்பதே நன்றென
வொருவாறு திருப்தி கொள்கின்றனர். இதை சிறுபிக்க
ஒரு சிறுகதை யிங்கு வரைவாம்:—

‘ஒருகாலத்தில் மகா சிறமை வாய்ந்த சித்திரம் எழுது
பவனொருவன் மிருகேந்திரனாயே சிங்கத்தை ஒரு மனிதன்
மிக்கபாக் கிரமத்துடன் ஆயுதபாணியாய் நின்று கொல்
கிறதாசப் படமெழுதி அதனை ஒரு கிர்த்தி பெற்ற சிங்கத்
தனிடங்கொண்டபோய் தற்புகழ்ச்சியுடன் “ஏ மிருகேந்
திரா! இஃதாயர், உன்னுடைய இனமாகிய ஒருகிடமான
சிங்கத்தை சிங்களிலொருவன் மகாசாமர்த்தியமாய் கொல்
கிறான் என்று சொன்னான். அதைக்கேட்ட சிங்கம் மிக
வும் சினத்திட்டு மனிதர் உம்கைப்போ வென்னினத்
தாருந் சித்திர யெழுதந் தேர்ச்சியுடையவா ளெல்லாம், உன்
களிற்பதினமரை யெங்கிலொருவன் கொல் தராதச்
சித்திரம் எழுதிக் காண்பிக்கக்கூடுமென்று ஆய்வு
எங்களிடத்திலாததே நும் தற்புகழ்ச்சியைக் காரணமே
தவிர வேறென்ன உளது. என்று சொல்லிவிட்டு, அதைக்

கேட்டு அவன் மிகவும் வெட்கமுற்று மறுமொழி பகா
கியலாமற் றிருப்பிப் போய்விட்டான்.

இவன் சிலர் அடியில் வருமாறு சமாதானஞ் சொல்
லவுர் துணிவர். அஃதென்னையெனின் “எல்லாட்பெ
ண்களுங் குற்றவாளிகளல்லர்; சிலபெண்கள் மாத்திரங்
குற்றவாளிகளா யிருக்கின்றனர் அன்றோர்க்குப் புத்தி
புகட்டுமாறு இவ்வாறு எழுதியிருக்கின்றது” என்பதே.
இப்படிச் சொன்ன விடத்து “இன்சொல்லால் அன்றி யிரு
நீர்வியனுலகம் - வன் சொல்லால் என்று புகிழாதே” என்
பதற் கிணங்க இனியமொழிகளைக் கூறி மதிபூட்டுவது நியா
மேயன்றி, கேவலமாகத் தூஷித்து இகழ்வது நமக்குச்
சமாதர்னமாயில்லை. அது எவ்வாறெனின், மாணவர்கள்
வரிசையாகத் தம் பாடங்களைப் படிக்காதகாலத்து, அவர்
களை அடிக்கடி தண்டித்தந், தூஷித்தும் வந்தால் அவர்
களொருகாலத்திலுஞ் செவ்வையாய்ப் படித்துத் தேர்ச்சி
யடைய மாட்டார்கள். ஆனால் அதற்கு மாறாக அவர்கள்
தம் பாடங்களைப் படிக்காத காலத்தம் அவர்களைச் சமா
தானத்துடன் புத்திமதி கூறி யிதழுட்டினால் தாங்களே நற்
புத்தியடைந்து தங்கள் பாடங்களை அதிக ஜாக்கிரதையா
கப் படித்து வருவார்களென்பது எமது துணிவு. இதற்குப்
பாடசாலை புபாத்தியாயர்களை சாட்சி பகர்வர்.

தம் மாதர்களைப் பழிக்காமல் சிறப்பாகப் பாராட்ட
வேண்டியது எவ்வித மெனச் சிலர் விரும்பவும் கேரிடும்.
அது எவ்வாறெனின் காணமே நம்முடைய பாவையர்க
ளுடைய போணியாயிருக்கின்றடியால், அவர்களுக்குச்
சிறிசில காலங்களில் கேரிடுந் தேக சுகமின்மை மனக்கவலை
முதலானவைகளைத் தங்களுடைய ஆடவரிடத்தில் எடுத்த
துணைக்க காணுவர்.

குறள்

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சங்
கடுத்ததுகாட்டும் முகம்,

என்றபடி அம்மாதர்களின் முகக் குறிகளினால், அவர்
களுக்கு நேர்த்திருக்கும் குறைகளைக் கண்டு, அவைகளுக்குத்
தக்க பரிசாரம், ஆறுதல் முதலானவை செய்வதே நலம்.
மீண்டும்: "கொழுனனுண்ட பின் தானுண்ணுகொள்கை".
பென்பதை மறந்து, சம்முடைய தாய், சகோதரர்கள், மனைவி,
புத்திரர் முதலானவர்களுடன் சமபோசனம் அருந்துவது
கன்று. ஒருகால் இவ்வாறு செய்ய அசாத்தியமா யிருப்
பின், நாம் புசிப்பதற்கு முன்னரேனும் ஐ மாநாதர்கள் புசித்
தார்களா? அல்லது இனிமேல் புசிக்கப் போகிறார்களா
என்று விசாரிக்கவேண்டும். இப்படிக்கின்றி ஆவரமாத்
திரம் அறசுவையுடன் தங்களுடைய கொந்திரிறைய வுண்டு
ஏப்பமிட்டுக்கொண்டு தங்களுடைய மாதர்களுக்கு அரைவ
யிறும் நிறையாத போசனம் கிடைப்பதரிதாகச் செய்தல்
சால்புடைத்தன்று. இவர்களைச் சிறைச்சாலை வாசஞ்செய்ய
விடுவதைப்போல் சதா வீட்டுக்குள் அடைபட்டிருக்கச்
செய்வதனால் அவர்களுடைய தேகாரோக்கியமும், சிவே
காபி விரத்தியும் குறைவுபடுகின்றன. இக்குறைகளை விலக்
கும்படியாக சம்மாதர்களை மாதத்திற்கு ஒரு முறையேனும்
வெளியே அழைத்துச் சென்று பலவிதமான காட்சிகளைக்
காண்பிக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்வதால் சம்மாதர்க
ளுடைய மனம் ஆரந்தமடைவதுடன், கண்ட காட்சிகளின்
உதவியால் தங்களுடைய அறிவும் விருத்தி படைவதற்கு
ஏதுவாகும். நிற்க, கால்களையும், கைகளையும் வீசி நடப்ப
தனால் தேகத்தில் இரத்த வேரட்ட முண்டாகும். இதனா
டன் சத்தமான கர்நரின் உதவியாலும் ஆரோக்கிய மடை

வர். நாம் அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய பல நன்மைகளில் மேற்கூறிய விஷயங்களும் சேர்ந்ததாகக் கொள்ளவேண்டும்.

“புண் படவே வார்த்தைகளைச் சொல்லவேண்டாம்”

என்பதை நினைத்து, பேதைமை புடைய மாதர்களை யிழிவாகப்பேசி அவர்களுக்குக் கிஞ்சித்தும் மன வருத்தத்தை விளைவித்தலாகாது. அவர்களுடைய மனம் புண்ணாகிப் புலம்பிவிடும் கண்ணீர் நம்மைக் கொல்லும் ஆபுதமென்பதற்குத் தடையுண்டோ? “ஏழை யழுத கண்ணீர் கூரியவாளொக்கும்” என்றார் முன்னோர்.

மேலெடுத்துக் காட்டிய அரியபெரியகாரியங்கட்கெல்லாம் மாதர்களே ஆதிபீடமாயிருப்பதால் அன்றோரையினியொருகாலும் எக்காரணத்தாலேனும், எத்தருணத்திலேனும், எந்நூல்வாயிலாகவும், வையாமலும். இகழாமலும், இருப்பதுடன் அன்றோரைச் சாலவும் புசும்புரைப்பொருள் நம்புகின்றனன்.

சிற்றறிஞுகைய யான் இவண்மாதர்களின் சார்பாக மேற்கூறியவை உனைத்தும் பற்பலநூல்களினி னொதாரமாகவே யுளவென்பதற்குக் கற்றறிந்த விற்பன்னரே காட்சி. “கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லாதுலகளவு” என்பது முதுமொழி, ஆனால் யான்கற்றதோ அக் கைம்மண்ணளவில் சதகோடிபாகத்தி லொருபாகத்துக்கேனு ம்ணையிராதென்பது ஸ்பஷ்டமே; எனினும் கலைவாணி யக்களாகிய வித்வான்கள் விஷயங்களைக் கவனித்து அடிபேன்று அபிப்பிராயத்தை யங்கீகரிப்பொருள் நம்புகின்றனன். அப்படியங்கீகராது செட்கின்ற காலத்தத்தத்தம் போறிவுக் கெட்டியானும் நற்சாட்சி பகர்ந்தருள்வ றெனவும் நம்புகின்றனன்.

முற்றிற்று.

மாதர்கட்குப் போதனை.

நங்கையர்களே !

நம் முன்னோர்களால் எழுதப் பட்டுள்ள சில நூல்களில் உங்களைப் பலவாறாக வைது, தூஷித்திருப்பதைவாசித்து ஏன்மனந் தாளாமல் "மாதரைப் பழியேல்" என்னும் இந்தச் சிரிய நூலின்வாயிலாக, அவ்வாறு வைதிருப்பது நீதிக்குந், சீர்திருத்தத்திற்குந் சால் விசேதமாக இருக்கின்றதெனக் கூறி, ஆடவர்களுக்கு மனுச்செய்திருக்கின்றேன். இதன் காரணமாக என் கொள்கையை நீலை நாட்டுவதற்கு வேண்டிய நியாயங்களையும் பல நூல்களிலிருந்து திரட்டி வரைந் திருக்கின்றேன்.

குறள்

பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்குந் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

என்றபடி யொருவருக்குக் கிடைக்குங் கீர்த்திக்கும், இகழ்ச்சிக்குங் காரணம் அவர்களுடைய நடைபே யான படிபால் நீங்கள் உங்களால் கூடியாட்டும் நல்லவழியில் நடந்து, சன்மார்க்க மென்னும் அணிகலத்தைப் புண்டு உங்கள் மனங்கிரித்துக் கொண்டு, அதனால் பெரியோர்களுடைய ஆசீக்கு அருகராசி, பாவராலும் புகழப்பட்டு இவ்வாற்றுகை யென்னுந் தெய்வத்தை யிவ்வகை மென்னுங் கடலிற் கல்லொழுகக மென்னுந் கோலைக் கைப்பற்றி யோடி அக்கரை யென்னும் பெரின்பத்தை யடைய முயற்சி செய்வீர்களென்பது என் பெரிய விருப்பம்.

இங்கே சில போதனைகளை முறையே யுத்தரிகள் வாழ்க்கைத் துணைவிகள், தாய்மார்கள் என்னு விவரித்துக் கூறலேன்.

புத்தரிகளே ! அன்னையம் புகாவும் முன்னறி செய்வார்" என்னும் முதுமொழியை நீங்கள் வாசித்திருக்கலாம்.

வேண்டும். அதுதான் நீங்கள் அனுதினஞ் செய்யவேண்டிய முக்கியமான ஜபம்.

உற்றவரோ பெமைப் பெற்றவரே தினம்

உமக்கே நமஸ்காரம்.

முற்றுமே நீர் செய்த உதவிக்கு நான் என்ன

மொழிவேன் உபசாரம்.

“ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்கவேண்டாம்.” நீங்கள் தினந்தோறும் உங்களுடைய பாடங்களை நன்றாக வாசிக்க வேண்டும். உங்கள் உபாத்தியாயர் கற்பிக்கும் போதனைகளைக் கவனமாகக் கேட்டு மனதில் பதிப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களிடத்தில் எதிர்த்துப் பேசாமல், நல்ல பிள்ளைகளேன் னும் அருமையான பெயரையடையப் பிரயாசைப்பட வேண்டும். உங்களுடைய தோழர்க ளுடனும் சகோதரர்க ளுடனும், சகோதரித ளுடனும் நிக்கிய சமாதானமாகவும், உண்மைபாகவும் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

“உதவிதான் இறைவனாகும்” என்றபடி யுங்களு ளுடைய உபாத்தியாயர்களைக் குருக்களாகவும், தெய்வங்களாகவும் நினைவாட வேண்டும். பொழுமை, புறங்கூறல், பெயர் போன்றவை, மாம்பல் முதலான சிறு வழிகளுக்குப் பிரயாசை செய்ய வேண்டாம். உங்களுடைய பெற்றோருக்கும், சுற்றத்தாருக்கும் உதவி செய்து கீர்த்தியைக் கொண்டு வரவேண்டும்.

“உதவிதான் இறைவனாகும்” உங்களுடைய சிறு பிள்ளைகளாகும். உங்களுடைய சிறு பிள்ளைகளாகும். உங்களுடைய சிறு பிள்ளைகளாகும். உங்களுடைய சிறு பிள்ளைகளாகும்.

“உதவிதான் இறைவனாகும்” உங்களுடைய சிறு பிள்ளைகளாகும். உங்களுடைய சிறு பிள்ளைகளாகும். உங்களுடைய சிறு பிள்ளைகளாகும். உங்களுடைய சிறு பிள்ளைகளாகும்.

“உதவிதான் இறைவனாகும்” உங்களுடைய சிறு பிள்ளைகளாகும். உங்களுடைய சிறு பிள்ளைகளாகும். உங்களுடைய சிறு பிள்ளைகளாகும். உங்களுடைய சிறு பிள்ளைகளாகும்.

ளாக. “தெய்வத்தை யொருநாளும் மறக்கவேண்டாம்.” உங்களுக்கும், உங்களுடைய பெற்றோருக்கும், சுற்றத்தாருக்கும் சகல சம்பத்துகளையும் தந்து ஆதரித்து வருகிறவர்களாவீள், அவருக்குத் தினந்தோறும் நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் செய்யவேண்டும். முக்கியமாகக் காலையில் எழுந்தவுடன் இந்தநான் முழுவதும் உங்களை யாதரித்து, எவ்விதமான குற்றங்களுக்கும் ஆளாக்காமல் காப்பாற்றும் பொருட்டு அவரைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுங்கள். பிறகு மாலைப்பொழுதில், அவர் உங்களை யிந்தநான் முழுவதும் ஆதரித்து யாதொரு குற்றங்களுக்கும் ஆளாக்காமல் காப்பாற்றினதற்காக நன்றியறிந்த தோத்திரஞ் சொல்லி நீங்கள் செய்திருக்கும் பாவங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளும்படியவரைக் கேளுங்கள்.

மேற்கூறிய போதனைகள் ஒவ்வொன்றையும் நன்குணர்ந்து, அவ்வழியில் நடக்கப் பிரயாசைப்படுவீர்களாகில் உங்களுடைய பிற்கால வாழ்வுக்குப் போதுமான துகள்கள் யிருக்கும்.

வாழ்க்கைத் துணைவிகளே! “துணையென்பது கவனிவழிபோகேல்” என்பதைப்போல் இவ்வலகத்தில் இவற்றமென்னும் நெடுவழிக்கு உங்கள் காதலர்களுக்கும் உங்களைத் துணைவிகளாக இருக்கிறீர்கள். அவர்களுடைய மனத்தில் உங்களுடைய அனுபவிக்குஞ் சுதந்தர முளையெல்லாம் இருக்கிறீர்கள். இத்தகுக் கைம்மாறாக நீங்கள் அவர்களை எவ்வாறு நடத்துவீர் செய்வதென்ன?

குறள்.

ததுத் துணைநாண்டான் பேணிக் கதைச்சாள்
சுதந்தரம் துணைவிலாள் பெண்.

என்பதைப் போல் உம்முடைய ஆணிகலமாகிய கற்பின் லக்ஷண மென்னும் நானம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு ஆகிய இந்நான்கு வழிகளில் வழுவாமலும், உங்களைக் கொண்டவருக்குத் தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய வபசாரங்களில் குன்றாமலும், சித்திய சமாதானத்தை நிலைநாட்டி தசையம், நகமும்போல் இருவர் மனமு மொன்றாகி பெய் விதத்திலுஞ் சோரவடையாமல் உங்கள் கணவர்களுடைய பசுத்ததுக்கு பாத்திரமாக வேண்டும்.

பாத்தானின் பசுத்தம் உள்ளான் மகராசி

பாத்தானின் பசுத்தம் இல்லான் பரதேசி

அப்பொழுதுதான் உங்களை புலகத்தார் பதிவிரதைக னென்றும், பாக்கியவதிக னென்றும் வாழ்த்துவார்கள்.

இல் வாழ்க்கையில் செல்வமும், வறுமையும் மாறி மாறி வருவது இயல்பு. “மனத் திருப்தி யடைவதே செல் வம்” என்றாகை கொள்வதே தரித்திரம்.” ஆனபடியால் உங்களுக்கும் பாசத்துக்கு ஆளாகாமல் மனத் திருப்தி யென்பதை மனக்கடைப் பிடிப்பின், நீங்கள் எக்கால்முஞ் செல்வம் வந்து வாழலாம். உம்மைக் கொண்ட கணவர் துதிப்பாக்கையமுடையவராக இல்லாவிடினும், அவரால் சீதலம் ஆயிற் சொற்ப சம்பந்தியத்துக்குத் தக்கபடி உங்களுக்கு சமுசாரச செல்வங்களை மக்க சிக்கினத்துடன் சம்பந்தம் வேண்டும்.

சீதலம் மங்காயல் கீட்டிப் பி...
சீவன்போல் காக்கும் சி...
சீவனைக் குன்றகது வ...
சீவத்து வைக்கும் ம...

என்னுள் சிறப்பான பெயரையணிந்து உங்கள்
வாகனாலும், சந்தர்த்தார்களாலும், பெண்சன் மாணிக்கம்
என்று புகழும்படியாக உடந்து கொள்வீர்களாக.

உங்களுடைய கணவர்கள் உங்களின் அநிக பசு
முடையவர்களாக இருக்க நீங்கள் விருப்பியதற்குத் தக்க
படியாகச் சகல வ்பசரிப்புகளையும் குறைவற நடத்தவேண்
டும். நீங்கள் அவர்களுக்குச் செய்யும் சகல வ்பசரிப்பு
களிலும் அறசலையா டன்மை அளித்தலை முதன்மை
யானது ஒவ்வொருவரும் பலவிதமான வுழைப்புகளுக்
கு ன்பரிதல் தங்களுக்கு வேண்டிய வனவர்களுக்காகவே
ஆனபடியால் பதார்த்த வகைகளை மதா ச்சியாகவும், உருசி
யாகவும் சமைத்து அவர்களுக்கு அளிப்பீர்களாக. திரு
வள்ளுவர் தம்முடைய மனைவியை “அடிசிறீ சீனியாளே”
பென்று அன்போடு அழைத்ததைப் போல், உங்களுடைய
காய்களும் உங்களை பன்விதமான பெயரிட்ட அழைக்கவிருந்
தீர்களாக. சிற்சில காலங்களில் உம்முடைய கணவர்களை
காரணத்தினு லுண்டாவ மன எரிச்சலால் உங்களை
போது, பதார்த்த முதலானவைகளில் அவர்களை
பெரித்துக் காண்பிக்க வேண்டி நீங்கள்
இனிய மொழிகளால் சமாதானஞ் சொ
சொய்யவேண்டும். அவர்களுடைய தேச
வேண்டிய சகல வுழைப்புகளையும் குறை
வற நடத்துக.

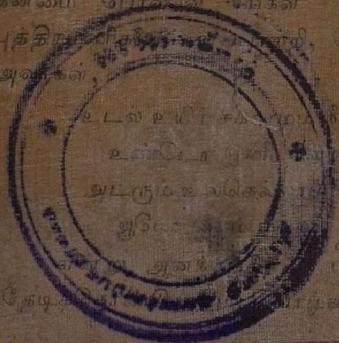
உங்களுடைய கணவர்களை உங்களை
பெரித்துக் காண்பிக்க வேண்டி நீங்கள்
இனிய மொழிகளால் சமாதானஞ் சொ
சொய்யவேண்டும். அவர்களுடைய தேச
வேண்டிய சகல வுழைப்புகளையும் குறை
வற நடத்துக.

நாதகள் என்னிடபத்திலும் பலிக்கும் என்பதற்குத் தடை
பிராது. நீங்கள் உம்முடைய மலர் வாயைத் திறந்து
ஆகாயத்தை நோக்கி மழை வருஷிக்கவேண்டு மென்றால்
அங்கனே வருஷிக்கும்.

நீங்கள் அடைய வேண்டிய கற்பின் பெருமையைச்
சொல்ல யாரால் முடியும்? இக் கற்பின் வல்லமையினால்
பற்றி யெரியுந் தீயைக் குளிரச்செய்யலாம், உங்கள் மீது
காதல் கொள்ளும் ஏனைய புருடரை யெரிக்கலாம், யமன்
கையிலிருந்து ஒருவருயிரை மீட்கலாம். மீண்டும் "சீலமுங்
கற்பமே தேக சிங்காரம்" உங்களுடைய அழகும், அணிகல
முங் கற்பே, செல்வமுஞ் சிறப்புங் கற்பே, இந்தக் கற்
பென்னும் பொற்பைத்தான் நீங்கள் சதா விரும்பிப் புத்
திர சம்பன்னராய்வாழ் வீர்களாக.

தாய்மார்களே! உங்களுக்குத் தாய் என்னும் பெரும்
பெயர் கடைக்கீத மகா பாக்கியம்; அதற்குத் தக்கபடி
உங்களுக்கு உங்களவகே சிலாக்கியம். "தாயைப் போல்
பொருள் பாராது உம்முடைய புத்திரருடைய தீரி
காதல் தீர்த்தற்கு நீங்கள் யத்தரவாதிகளாக விருக்
கும்புள்ளீர்கள். முத்துற்றுச் சில்லரை நாளாக அப்புத்
திரைக்கு உம்முடைய காப்பத்திற் புகுந்து, பிறகு இந்த
விஷயத்தை யறிந்த அருமை யமக்குதான் தெரியும்.
இந்த உம்முடைய யமத்தருத்தமீன்னைப்பெறப் பேசை
தெரிந்துகொள்ளுங்கள். அருகியவர்கட்பெற்றிட்டு உம்முள்
பெறும்படி உம்முள் சட்டையினை உம்முள் கையினை
பெறாப்படி உம்முள் தாயைப்போல உம்முள் கையினை
பெறும்படி உம்முள் சித்தி உம்முள் கையினை
பெறும்படி உம்முள் யோசனை உம்முள் கையினை

சென்றிருக்கும் வேளையிற் புத்திரர்கள் உம்மு
 அடைக்கலத்தில்தா னிருக்கிறார்கள். அவர்களை நீங்கள்
 தான் ஊட்டி வளர்க்கிறீர்கள். அவர்களுக்குத் தெய்வமும்
 மும், வாய்மையும், கல்வியும், நல்லொழுக்கமும், முத்திரை
 சீடத்தில் வணக்கமும் முதலான சன்மார்க்கங்களைப்
 போதிக்கவேண்டும். அபரிமிதமான வணவு, துட்டர்களு
 டைய சகவாஸம், பொய்யுரைத்தல் முதலான நியாயங்கா
 குச் செல்லாமல் தடுக்கவேண்டும். நீங்கள் பெற்றெடுத்த
 புத்திரர்களல்லவா இன்றையதினம் நியாய ஸ்தலங்களில்
 சத்தியமாக நியாயஞ் செலுத்துகிறீர்கள். நியாயவாதிக
 ளாக இருக்கிறீர்கள், சர்வ சாஸ்திரங்களைக் கற்ற னிற்பவ
 னர்களாக இருக்கின்றீர்கள், மகா ஞானத்தில் தெர்ச்சி
 யடைந்து உபநிஷாசிக்கின்றீர்கள். சிற்பசாஸ்திரிகளாக
 இருக்கின்றீர்கள். இராஜாங்கத்தில் கௌரவமான வத்தி
 யோகத்தை வகித்து அதிகாரஞ் செலுத்துகின்றீர்கள்.
 உலோகோபகாரமாகப் பலநூல்களைப் பிரசுரித்திருக்கி
 னீர்கள். ஆ! இதன்றே வம்முடைய பெருமை இது
 தன்மை பிரான்வ நீங்கள் இன்னும் பெற்றிருக்கிறீ
 புத்திரர்களாகிய நீங்கள் தான். தெர்ச்சி யடைந்து உயர்ந்த
 அவர்கள்.

தேய்வதும் இவ்வாறு உயர்வாக

Copies can be had of

THE AUTHOR

No. 93, Popham's Broadway,

Munnady P.O., MADRAS.

and

No. 22, Saint Xavier Street,

Mint Buildings P.O., MADRAS.

Price As. 3 per copy.